10 bob la pămînt! Toţi păcătoşii poporului Meu vor muri de sabie, cei
ce zic: „Nu ne va ajunge nenorocirea, şi nu va veni peste noi".

(§ 2. Faptele Apostolilor 15. 13-18. Ioel 3. 17-21.)

11 „În vremea aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David,
îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărîmăturile, şi-l voi zidi iarăş
12 cum era odinioară, ca să stăpînească rămăşiţa Edomului şi toate
neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu", zice Domnul, care
13 va împlini aceste lucruri. „Iată, vin zile", zice Domnul, „cînd plu-
garul va ajunge pe secerător, şi cel ce calcă strugurii pe cel ce îm-
prăştie sămînţa, cînd mustul va picura din munţi şi va curge de pe
14 toate dealurile. Voi aduce înapoi pe prinşii de război ai poporului
Meu Israel; ei vor zidi iarăşi cetăţile pustiite şi le vor locui, vor
sădi vii şi le vor bea vinul, vor face grădini şi le vor mînca roadele.
15 Îi voi sădi în ţara lor, şi nu vor mai fi smulşi din ţara pe care
le-am dat-o", zice Domnul, Dumnezeul tău!

OBADIA

SAU AVDIE [1]

(Psal. 137. 7. Plîng. 4. 21, 22. Ioel 3. 18, 19. Ţef. 2. 10, 11. Zah. 14. 5.)

Proorocie. (§ 1. Ieremia 49. 7-22. Ezechiel 25. 12-14; 35 Isaia 34. Luca 14- 1.)

1 Proorocia lui Obadia.
Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu despre Edom: — „Noi am
auzit o veste din partea Domnului, şi un sol a fost trimes cu ea
printre neamuri, zicînd: „Sculaţi-vă, să mergem împotriva Edo-
2 mului ca să ne războim cu el!" — „Iată, te voi face mic printre neamuri,
3 vei fi cel mai dispreţuit. Căci mîndria inimii tale te-a dus în rătăcire,
pe tine, care locuieşti în crăpăturile stîncilor, şi domneşti în înălţime;
4 de aceea, tu zici în tine însuţi: „Cine mă va arunca la pămînt?" Dar
chiar dacă ai locul tot atît de sus ca vulturul, chiar dacă ţi-ai aşeza
cuibul între stele, tot te voi arunca jos şi de acolo", zice Domnul.
5 Dacă ar fi intrat la tine nişte hoţi, sau nişte tîlhari de noapte — cum
eşti de pustiit! — ar fi luat ei oare mai mult decît ar fi putut? Dacă
ar fi venit nişte culegători de vie la tine, n'ar fi lăsat ei oare niciun
6 strugure pe urmă? Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s'au des-
7 coperit comorile! Toţi cei uniţi cu tine te-au izgonit înapoi pînă la
hotar, prietenii tăi te-au înşelat şi te-au stăpînit. Cei ce mîncau din
8 pîinea ta ţi-au întins curse, pe cari nu le-ai băgat de seamă! „Oare,
zice Domnul, „nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înţelepţi din
9 Edom, şi priceperea din muntele lui Esau? Vitejii tăi, Temane, se
10 vor spăimînta, pentruca toţi cei din muntele lui Esau să piară în măcel.
Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit
11 de ruşine, şi vei fi nimicit cu desăvîrşire pentru totdeauna. Căci în ziua
cînd stăteai în faţa lui, în ziua, cînd străinii îi luau averea, cînd
străinii intrau pe porţile lui, şi aruncau sorţul asupra Ierusalimului,
12 şi tu erai atunci ca unul din ei! Nu trebuiai să te uiţi mulţămit la
ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuiai să te bucuri de
copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, şi nu trebuiai să vorbeşti cu semeţie
13 în ziua strîmtorării! Nici nu trebuiai să intri pe porţile poporului
Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuiai să te bucuri de neno-
rocirea lui în ziua prăpădului lui, şi nu trebuiai să pui mîna pe bo-
14 găţiile lui în ziua prăpădului lui! Nu trebuiai să stai la răspîntii, ca
să nimiceşti pe fugarii lui, şi nici nu trebuiai să dai în mîna vrăj-
15 maşului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului! Căci ziua Dom-
nului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, aşa ţi se
16 va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău. Căci, după
cum aţi băut paharul mîniei, voi cei de pe muntele Meu cel sfînt,
tot aşa, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din
el, şi vor fi ca şi cînd n'ar fi fost niciodată".

---

1. Aşa se numeşte în Septuaginta.

(§ 2. Ioel 3. 17, 19. Isaia 11. 11-14. Ezechiel 37. 21-28. Mica 4. 6, 7.)

17 „Dar mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, şi casa
18 lui Iacov îşi va lua înapoi moştile. Casa lui Iacov va fi un foc, şi
casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriştea, pe care
o vor aprinde şi o vor mistui; şi nu va mai rămînea niciunul din
19 casa lui Esau, căci Domnul a vorbit! Cei dela miazăzi vor stăpîni
muntele lui Esau, şi cei din cîmpie ţara Filistenilor; vor stăpîni şi
ţinutul lui Efraim şi al Samariei; şi Beniamin va stăpîni Galaadul.
20 Dar prinşii de război ai acestei oştiri a copiilor lui Israel, vor stă-
pîni ţara Cananiţilor pînă la Sarepta, şi prinşii de război ai Ierusa-
21 limului, cari sînt la Sefarad, vor stăpîni cetăţile de miază-zi. Izbă-
vitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca să judece muntele lui
Esau. Dar împărăţia va fi a Domnului."

IONA

(Isaia 42. 19; 55. 7-11. Ieremia 18. 7, 8. Ezechiel 18. 23. Matei 12. 40, 41.)

(§ 1. 2 Împărati 14-25. Iona 4 2. Psalmul 139. 7-10.)

1 Cuvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:
2 „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi strigă împotriva ei.
Căci răutatea ei s'a suit pînă la Mine!"
3 Şi Iona s'a sculat să fugă la Tars, departe de Faţa Domnului.
S'a pogorît la Iafo, şi a găsit acolo o corabie care mergea la Tars.
A plătit preţul călătoriei, şi s'a suit în corabie ca să meargă îm-
preună cu călătorii la Tars, departe de Faţa Domnului.

(§ 2. Psal. 107.23-32. Iov 9. 1. Psal. 33.9 Fap. 26.14. Rom. 2. 17-24.)

4 Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vînt năpraznic, şi a
5 stîrnit o mare furtună. Corabia ameninţa să se sfărîme. Corăbierii
s'au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui, şi au aruncat în
mare uneltele din corabie, ca s'o facă mai uşoară. Iona s'a pogorît
6 în fundul corăbiei, s'a culcat şi a adormit dus. Cîrmaciul s'a apro-
piat de el, şi i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te şi cheamă pe Dumne-
zeul tău! Poatecă Dumnezeu va voi să se gîndească la noi, şi nu
7 vom pieri!" Şi au zis unul către altul: „Veniţi să tragem la sorţ, ca
să ştim din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!" Au
tras la sorţ, şi sorţul a căzut pe Iona.
8 Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi
nenorocirea aceasta? Ce meserie ai, şi de unde vii? Care îţi este
ţara, şi din ce popor eşti?" El le-a răspuns: „Sînt Evreu, şi mă tem
9 de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a făcut marea şi uscatul!"
10 Oamenii aceia au avut o mare teamă, şi i-au zis: „Pentruce ai făcut
lucrul acesta?" Căci oamenii aceia ştiau că fugea de Faţa Domnu-
11 lui, pentrucă le spusese el. Ei i-au zis: „Ce să-ţi facem, ca să se
potolească marea faţă de noi?" Căci marea era din ce în ce mai în-
12 furiată. El le-a răspuns: „Luaţi-mă, şi aruncaţi-mă în mare, şi ma-
rea se va linişti faţă de voi! Căci ştiu că din vina mea vine peste
voi această mare furtună!"
13 Oamenii aceştia vîsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau,
14 pentrucă marea se întărîta tot mai mult împotriva lor. Atunci au
strigat către Domnul, şi au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina
vieţii omului acestuia, şi nu ne împovăra cu sînge nevinovat! Căci, Tu,
15 Doamne, faci ce vrei!" Apoi au luat pe Iona, şi l-au aruncat în mare.
16 Şi furia mării s'a potolit. Oamenii acela au fost cuprinşi de o mare
frică de Domnul, şi au adus Domnului o jertfă, şi I-au făcut juruinţe.

(Matei 12. 38—40. Isaia 38. 2. etc. Daniel 4. 37.)

2 Domnul a trimes un peşte mare să înghită pe Iona, şi Iona a
stat în pîntecele peştelui trei zile şi trei nopţi. Iona s'a rugat Dom-
2, 3 nului, Dumnezeului său, din pîntecele peştelui, şi a zis: „În strîm-

torarea mea, am chemat pe Domnul, şi m'a ascultat; din mijlocul
locuinţei morţilor am strigat, şi mi-ai auzit glasul. Şi totuş mă arun-
4 case în adînc, în inima mării, şi rîurile de apă mă înconjuraseră;
toate valurile şi toate talazurile Tale au trecut peste mine. Ziceam:
5 „Sînt lepădat dinaintea ochilor tăi! Dar iarăş voi vedea Templul
6 Tău cel sfînt". Apele m'au acoperit până aproape să-mi ia viaţa, adîn-
cul m'a învăluit, papura s'a împletit în jurul capului meu. M'am po-
7 gorît până la temeliile munţilor, zăvoarele pămîntului mă încuiau pe
vecie; dar Tu m'ai scos viu din groapă, Doamne, Dumnezeul meu!
8 Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, şi
rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfînt. Ceice
9 se lipesc de idoli deşerţi îndepărtează îndurarea dela ei. Eu însă
10 îţi voi aduce jertfe cu un strigăt de mulţămire, voi împlini juruin-
ţele pe cari le-am făcut. Mîntuirea vine dela Domnul". Domnul a
11 vorbit peştelui, şi peştele a vărsat pe Iona pe pămînt.

(Luca 11. 29, 30, 32. Ier. 13. 7, 8. 1 Imp. 21. 27-29. Ioel 2. 12-20. Is. 55. 7-11.)

3 Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona, astfel: „Scoală-
2 te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi vesteşte acolo strigarea pe
care ţi-o voi da!"
3 Şi Iona s'a sculat, şi s'a dus la Ninive, după cuvîntul Domnului.
Şi Ninive era o cetate foarte mare, cît o călătorie de trei zile.
4 Iona a început să pătrundă în oraş, cale de o zi, strigînd şi zicînd:
„Încă patruzeci de zile, şi Ninive va fi nimicită!"
5 Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post,
şi s'au îmbrăca cu saci, dela cei mai mari pînă la cei mai mici. Lu-
6 crul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s'a sculat de pe
scaunul lui de domnie, şi-a scos mantia de pe el, s'a acoperit cu
7 un sac, şi a şezut în cenuşă. Şi a trimes să se dea de ştire în Ni-
nive, din porunca împăratului şi mai marilor lui, următoarele: „Oa-
menii şi vitele, boii şi oile, să nu guste nimic, să nu pască, şi nici
8 să nu bea apă deloc! Ci oamenii şi vitele să se acopere cu saci,
să strige cu putere către Dumnezeu, şi să se întoarcă dela calea
lor cea rea şi dela faptele de asuprire, de cari le sînt pline mîinile!
9 Cine ştie dacă nu Se va întoarce Dumnezeu şi Se va căi, şi dacă
nu-Şi va opri mînia Lui aprinsă, ca să nu pierim!"
10 Dumnezeu a văzut ce făceau ei şi că se întorceau dela calea lor
cea rea. Atunci Dumnezeu S'a căit de răul pe care se hotărîse să
îi-l facă, şi nu l-a făcut.

Nemulţămirea lui Iona, şi mustrările Domnului.

(Ier. 20. 7—9, 14—18. Psalmul 103. 8—14; 145. 8, 9. Luca 15. 28. etc.)

4 Lucrul acesta n'a plăcut deloc lui Iona, şi s'a mîniat. S'a rugat
2 Domnului, şi a zis: „Ah! Doamne, nu este oare aceasta tocmai ce
ziceam eu cînd eram încă în ţara mea? Tocmai lucrul acesta voiam
să-l înlătur fugînd la Tars. Căci ştiam că eşti un Dumnezeu milos
şi plin de îndurare, îndelung răbdător, şi bogat în bunătate, şi că
3 Te căieşti de rău! Acum, Doamne, ia-mi viaţa, căci vreau mai bine
să mor decît să trăiesc"!
4 Domnul a răspuns: „Bine faci Tu oare de te mînii"?
5 Şi Iona a ieşit din cetate, şi s'a aşezat la răsărit de cetate. A-
colo şi-a făcut un umbrar, şi a stătut supt el, până va vedea ce are
6 să se întîmple cu cetatea. Domnul Dumnezeu a făcut să crească
un curcubete, care s'a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului
lui şi să-l facă să-i treacă mînia. Iona s'a bucurat foarte mult de
curcubetele acesta.
7 Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme,
8 care a înţepat curcubetele, şi curcubetele s'a uscat. Cînd a ră-
sărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vînt uscat dela răsărit,
şi soarele a bătut peste capul lui Iona, şi Iona a leşinat. Atunci a
dorît să moară, şi a zis: „Mai bine să mor decît să trăiesc"!
9 Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu oare de te mînii din

10 pricina curcubetelui?" El a răspuns: „Da, bine fac că mă mînii până
la moarte!" Atunci şi Domnul a zis: „Ţie îţi este milă de curcubetele
acesta, care nu te-a costat nici o trudă şi pe care nu tu l-ai făcut
11 să crească, ci într'o noapte s'a născut şi într'o noapte a pierit. Şi
Mie să nu-Mi fie milă oare de Ninive, cetatea cea mare, în care se
află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, cari nu ştiu să
deosebească dreapta de stînga lor, afară de o mulţime de vite!"

MICA

SAU MICHEA

(Psalmul 85. 11. Pildele 21. 3. Isaia 32. 17, 18.)

Ameninţările. (§ 1. Ps. 50. 1-4. Osea 8. 1-6; 13. 16. 2. Imp. 18. 9-12.)

1 Cuvîntul Domnului, spus lui Mica, din Moreşet, pe vremea lui
Iotam, Ahaz, Ezechia, împăraţii lui Iuda, proorcie asupra Samariei
2 şi Ierusalimului. Ascultaţi, voi popoare toate! Ia aminte, pămîntule,
şi ce este pe el! Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră,
3 Domnul care este în Templul Lui cel sfînt! Căci iată că Domnul iese
4 din locuinţa Lui, Se pogoară, şi umblă pe înălţimile pămîntului! Supt
El se topesc munţii, văile crapă, ca ceara înaintea focului, ca apa
5 care curge prin rîpi. Şi toate acestea din pricina nelegiuirii lui Iacov,
din pricina păcatelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui
Iacov? Nu este oare Samaria? Şi care este păcatul lui Iuda? Nu
6 este oare Ierusalimul?.. .. De aceea, voi preface Samaria într'un mor-
man de pietre pe cîmp, într'un loc de sădit vie; îi voi prăvăli pietrele
7 în vale, şi-i voi desgoli temeliile. Toate chipurile ei cioplite vor fi
sfărîmate, toate plăţile ei de curvă vor fi arse în foc, şi-i voi pustii
toţi idolii: căci din plăţi de curvă i-a adunat, şi în plăţi de curvă
se vor preface.....

(§. 2. Isaia 36. 1, 2; 10. 28. etc.)

8 Deaceea plîng, mă bocesc, umblu desculţ şi gol, strig ca şacalul, şi
9 gem ca struţul. Căci rana ei este fără leac; se întinde până la Iuda,
10 pătrunde până la poarta poporului meu, până la Ierusalim. Nu spu-
neţi lucrul acesta în Gat, şi nu plîngeţi în Aco; tăvăliţi-vă în ţărînă
11 la Bet-Leafra. Treci, locuitoare din Şafir, cu ruşinea descoperită;
locuitoarea din Taanan nu îndrăzneşte să iasă, jalea Bet-Haeţelului,
12 vă ia gustul să vă opriţi în el. Căci locuitoarea din Marot tremură
pentru perderea fericirii ei, fiindcă s'a pogorît nenorocirea din par-
13 tea Domnului până la poarta Ierusalimului. Înhamă-ţi caii cei iuţi
la car, locuitoare din Lachiş; tu ai fost cea dintăi pricină de păcat
pentru fiica Sionului, căci în tine s'au găsit nelegiuirile lui Israel.
14 Deaceea te vei despărţi de Moreşet-Gat, casele din Aczib vor fi o
15 amăgire pentru împăraţii lui Israel. Iţi voi aduce un nou stăpîn,
16 locuitoare din Mareşa; slava lui Israel va merge la Adulam. Ra-
de-ţi, taie-ţi părul, din pricina copiilor tăi iubiţi; lărgeşte-ţi pleşuvia
ca vulturul, căci ei se duc în robie departe de tine!

(§ 1. Isaia 3. 14, 15; 5. 8, etc. Amos 4. 1—3; 5. 11—13.)

2 Vai de ceice cugetă nelegiuirea şi făuresc rele în aşternutul lor;
2 cînd se crapă de ziuă, o înfăptuiesc, dacă le stă în putere. Dacă
poftesc ogoare, pun mîna pe ele, dacă doresc case, le răpesc;
8 asupresc pe om şi casa lui, pe om şi moştenirea lui. Deaceea, aşa
vorbeşte Domnul: „Iată, Eu am de gînd să aduc o nenorocire împo-
triva acestui leat de oameni, de care nu vă veţi feri grumazii, şi nu
4 veţi mai umbla cu capul atît de sus, căci vremile vor fi rele. În ziua
aceea, veţi ajunge de pomină, veţi boci, şi veţi zice: „S'a isprăvit!
sîntem pustiiţi cu desăvîrşire! Partea de moştenire a poporului
meu trece în mîna altuia! Vai! cum mi-o ia! Ogoarele noastre le
5 împarte vrăjmaşului...!" Deaceea nu vei avea pe nimeni care să
întindă frînghia de măsurat pentru sorţul tău, în adunarea Domnului".